

ת"פ 46451/08/19 - מדינת ישראל נגד איתי ארביב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 46451-08-19 מדינת ישראל נ' ארביב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתי ארביב

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **קשירת קשר לביצוע פשע (מקרים רבים)**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של **שיבוש מהלכי משפט (מקרים רבים)**, לפי סעיף 244 לחוק.

2. **על-פי כתב האישום המתוקן**, הנאשם הועסק בחברת "שאל את הרופא" (להלן: "החברה") העוסקת בשיווק אינטרנטי של רופאים ונותני שירות בתחום הבריאות. יצחק נתן מלאך, הנו חבר של הנאשם ומשמש כמנהל החברה.

המתלוננת, נטלי משיח, עבדה בחברה כאשת מכירות, תחת ניהולו של יצחק נתן. בחודש מאי 2019 עזבה המתלוננת את עבודתה בחברה ופתחה עסק שנותן שירותים דומים לשירותים שנתנה החברה. בעקבות זאת, נתגלע סכסוך בין החברה ובין המתלוננת, אשר נדון בבית-המשפט בהליך אזרחי, במסגרתו האשים יצחק נתן אותה בכך שהיא גונבת לחברה לקוחות (להלן: "הסכסוך").

ביום 11.7.19 ניתן בבית-המשפט צו מניעה כנגד המתלוננת לפיו אסור לה לפנות מיוזמתה ללקוחות החברה.

בעקבות הסכסוך, גמלה החלטה בליבו של יצחק נתן לפגוע במתלוננת. יצחק נתן שיתף את הנאשם בהחלטתו, והנאשם הצטרף אליו לתכנון. לצורך כך, יצאו הנאשם, יצחק נתן ואדם נוסף בשם מרדכי בליתי, בלילה שבין 11 ל-12 יולי 2019, לסיור מקדים סמוך לביתה של המתלוננת וצילמו את נתיב ההגעה לביתה.

ביום 12.7.19 קשר יצחק נתן קשר עם הנאשם לפגוע בגופה וברכוש של המתלוננת, תוך שימוש בנשק קר, כגון מוט ברזל, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה.

ביום 31.7.19, זמן יצחק נתן לחקירה משטרתית בתחנת מגדל העמק. בעקבות זאת, התייעץ עם הנאשם מספר פעמים, והשניים דנו בשאלות מדוע זמן לחקירה ומה עליו לעשות בעקבות זאת. יצחק נתן תיאם עם הנאשם כי יגיע לחקירה ללא טלפון נייד, וכי יחליף כרטיס "סים" בטלפון הנייד שלו.

ביום 2.8.19 תכנן יצחק נתן כי לאחר מעצרו, כאשר יהיה מנותק מהעולם, יוציא הנאשם לפועל את התכנית לפגוע ברכושה של המתלוננת, אם בהצתה ואם בדרך אחרת, במטרה לפגוע בה, ובמטרה להסיט את חשדות המשטרה מעל פני יצחק נתן. השניים שוחחו על התכנית והנאשם אישר כי התכנית מקובלת עליו.

ביום 2.8.19, הגיע יצחק נתן לחקירה, בליווי מרדכי בלית ואדם נוסף. בהתאם לתכנון המוקדם, הותיר יצחק נתן את מכשיר הטלפון הנייד שלו בדירתו בצפת, לאחר שמחק ממנו "ישומים כ"ווטסאפ" ו"טלגרם", ולאחר שתיאם עם הנאשם כי ידאג לטיפול בטלפון הנייד של יצחק נתן. באותו יום, הגיע הנאשם לדירתו של יצחק נתן, לקח את המכשיר הנייד של יצחק נתן וזרק אותו לפח. כן זרק הנאשם לפח את המכשיר הנייד של מרדכי בלית, אשר נותר בדירתו של יצחק נתן.

עד כאן כתב האישום המתוקן.

3. בהתאם להסדר הטיעון מיום 25.12.19, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המיוחסות לו. סוכם כי המאשימה תטען לעונש ראוי של עד תשעה חודשי מאסר בפועל שלא בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה, וההגנה תטען באופן חפשי.

תסקיר שרות המבחן

4. **שירות המבחן המליץ על העדפת הפן השיקומי, בהטלת צו מבחן למשך 18 חודשים, בצירוף תקופת מאסר שניתן לבחון ריצויה בדרך של עבודות שירות, וכן פיצוי למתלוננת, וסבר כי להטלת מאסר מאחורי סורג ובריא תהיינה השלכות קשות עבור הנאשם ובני משפחתו.**

בהתאם לתסקיר מיום 10.6.20, הנאשם בן 30, נשוי ואב לארבעה ילדים, מתגורר בצפת. הנאשם תיאר קשר תומך עם הוריו ואחיו, ושלל מעורבות בפלילים מצדם.

הנאשם גדל בקרית ים, ועם לידתו אביו עבר תהליך של חזרה בתשובה והמשפחה מקיימת אורח חיים חרדי. הנאשם למד בבית-ספר יסודי בעכו, ולאחר מכן השתלב בישיבה קטנה בקרית ים, עד גיל 18. אז, החליט להתגייס לצבא בתמיכת משפחתו המורחבת, שהנה חילונית, ובתמיכת רב הישיבה. הנאשם התגייס לגדוד הקרבי "נצח יהודה", שם שירת במשך כשנה. הנאשם חווה קשיים ניכרים בפן הפיזי ובפן

המנטאלי, בגינם בחר להשתחרר מהשירות הצבאי. הנאשם פנה ללימודים בבני ברק, כסופר סת"ם, ונישא לאשתו בשידוך. בני הזוג עברו להתגורר בצפת, ולשניים נולדו ארבעה ילדים, בגילאים שנה עד ארבע. אשתו של הנאשם בת 25, היא אינה עובדת מחוץ לבית, ומצויה לקראת סיום היריון חמישי. לדברי הנאשם, אשתו חוותה באופן קשה את מעצרו שהתבצע באישון לילה למול עיני בני המשפחה. היא סובלת מחרדות ומתקשה לתפקד בבית, התלוננה על כאבים בחזה, ואושפזה מספר פעמים ללא ממצאים המצביעים על בעיה רפואית, ותוך הערכה כי סבלה נובע מלחץ נפשי.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן מצב כלכלי קשה, בשל העדר תעסוקה, מעצרו, ותקופת החירום בעקבות נגיף הקורונה, והביע דאגה למצבה של אשתו, קושי בשל הצורך ליטול חלק משמעותי בגידול הילדים, תחושות אשמה בגין השלכות מעשיו, וחששות מתוצאות ההליך המשפטי.

בתסקיר צוין כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הנאשם נטל אחריות על חלקו בביצוע העבירו והביע חרטה. לדבריו, באותה תקופה הועסק בחברה השייכת לשותפו לביצוע העבירות, אשר תואר על-ידו כאדם חזק ודומיננטי. בחווייתו, נוצל על-ידו. הנאשם ביטא אכזבה עצמית מחוסר יכולתו להיות אסרטיבי מול הנאשם, ולהעריך את השלכות מעשיו מבעוד מועד. הנאשם אף תיאר מערכת יחסים טובה עם המתלוננת, הביע אמפתיה כלפיה, וביטא צער על הנזקים שנגרמו לה. במקביל, תיאר אכזבה עצמית מהצער ומעוגמת הנפש שגרם במעשיו לבני משפחתו. לדבריו, הוא נמנע מאז החקירה מיצירת קשר עם שותפו לעבירות.

הנאשם שולב בתקופת הדיון בעניינו בקבוצה לעצורי בית, שיתף פעולה באופן מלא, והתמיד בהגעה לכל המפגשים. על אף ביישנותו, הצליח להיפתח, שיתף בנסיבות ביצוע העבירות, בנסיבות האישיות והמשפחתיות, וגילה נכונות ופתיחות לערוך בדיקה פנימית משמעותית. הנאשם הביע שאיפה לערוך שינוי באורחותיו וביטא חרטה כנה ואמיתית על התנהלותו בעבירות והנזקים שגרם.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת, אשר תיארה את הנזקים שנגרמו לה, למשפחתה ולביתה במישורים שונים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ותומכת, בעל יכולת תפקודיות טובות, וכי אינו מתאפיין בערכים אנטי-סוציאליים מושרשים. התנהלותו בעבירות אינה מאפיינת את מהלך חייו. ניכר כי הוא מבטא חרטה כנה על מעורבותו וכן אמפתיה. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עלול להיגרר אחרי דמויות חזקות, ולהתקשות בהפעלת שיקול דעת במצבי לחץ. ניכר כי הנאשם מבטא מוטיבציה אמיתית להתבוננות מעמיקה על דפוסים מכשילים באישיותו וכי בכוחו להפיק תועלת מהליך טיפולי. חוויית המעצר קשה לנאשם וההליך המשפטי נגדו מהווה גורם מציב גבול ומרתיע.

שירות המבחן המליץ כאמור על העדפת הפן השיקומי, והטלת צו מבחן לצד מאסר בעבודות שירות ופיצוי למתלוננת.

ראיות לעונש

5. ב"כ המאשימה הציגה את כתב האישום וגזר-הדין בעניינו של שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, יצחק נתן מלאך.

מטעם המאשימה העידה המתלוננת, גב' נטלי משיח. המתלוננת מסרה כי עבדה בחברת "שאל את הרופא", בתור אשת מכירות, וכך הכירה את הנאשם. לדבריה היה ביניהם קשר תומך ויחסי אמון קרובים. בשלב מסוים החליטה לעזוב את החברה, אך הגיעו לה תשלומים נוספים, והובטח לה על-ידי הנאשם כי הם יוסדרו. אולם, החברה פתחה נגדה בהליך בבית הדין לעבודה. המתלוננת מסרה כי האירוע השפיע עליה, על משפחתה, כי בנה סובל מחרדות בעקבות האירוע, מטופל פסיכולוגית וכי המשפחה עברה מקום מגורים לאחר מכן. לדבריה, ביתם הוצת, ובעל הבית לא הסכים כי ימשיכו לגור בו. כיום, בביתם, מותקנות מצלמות. המתלוננת אישרה בחקירה נגדית כי מודעת לכך שאין מיוחסת לנאשם מעורבות בהצתה, ובאירוע נוסף של דקירת בעלה.

6. הנאשם העיד שלושה עדים מטעמו, אשר העידו על אופיו הטוב.

הראשון, מר דוד כהן, שסיפר כי מכיר את הנאשם כ-20 שנים, כאדם שקט, בעל משפחה וילדים, נאמן ומסור. האירוע הנוכחי, לדבריו, אינו תואם את אופיו של הנאשם. כן מסר כי שימש כמפקח על הנאשם בתקופת המעצר, שהייתה לא קלה עבורו.

השנייה, גב' שירן אפל, עובדת לשעבר של חברת "שאל את הרופא" המכירה את הנאשם במשך 10 שנים. לדבריה, מדובר באדם עדין, מתחשב, האהוב על לקוחות החברה, אשר נהג לגשר ולפתור בעיות בין הלקוחות, לעובדים ולספקים. לדבריה, הנאשם הנו עדין נפש, והיא הופתעה ממעצרו. העדה אף ציינה כי הכירה במסגרת העבודה את המתלוננת, אשר איימה בהתפטרות ונהגה באופן תוקפני ומאיים, לטענתה, והייתה לדבריה עובדת מצוינת אך לא אמינה. היא התקשתה להאמין בכך שהנאשם ושותפו מעורבים במעשים המיוחסים להם, בשל ההיכרות שלה עמם, ובשל הסכסוך שהיה להם עם המתלוננת שאת פרטיו הכירה.

השלישי, מר עמית בירנברג, המכיר את הנאשם במשך 8 שנים לאחר שהכירו בישיבה, ומכיר את משפחתו כמשפחה חמה. לדבריו, הנאשם אדם שקט ומנומס, מעצרו הפתיע אותו, וחווית המעצר קשה עבור הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ביום 13.7.20 טענו הצדדים לעונש בפניי בעל-פה.

8. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 22 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם, תשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי

משמעותי, תוך מתן משקל יתר לשיקולי גמול והרתעה.

נטען, כי מדובר במקרה ייחודי, בו מיוחסות לנאשם עבירות של קשירת קשר ושיבוש בלבד, כאשר לכאורה המעשים נותרו בגדר תכנון בלבד, אך עדות המתלוננת במסגרת הטיעונים לעונש פותחת צוהר למה שהתרחש בעקבות אותו תכנון. התובעת ביקשה להביא בחשבון את תחושת החרדה שאחזה במתלוננת, הצורך לעבור מקום מגורים ולהתקין מצלמות, החוויה של פחד ואימה בעקבות סיור מקדים שנעשה סביב ביתה, והידיעה כי שניים עמם עבדה תכננו לפגוע בה פיזית. לאחר ששותפו של הנאשם הוזמן לחקירה במשטרה, הנאשם קשר עמו כי יוציא לפועל אירוע של פגיעה במתלוננת, וניתן להבין כי די בכך כדי לטעת במתלוננת ובמשפחתה חששות כבדים. נטען כי מדובר בסכסוך על רקע עסקי, אשר הסלים לתכנון לביצוע פשע, תוך פלישה לפרטיותה של המתלוננת, פגיעה בכבוד האדם שלה, זכותה לביטחון ולשלמות הגוף. כן פגעו מעשי הנאשם בעיקרון השמירה על שלטון החוק, הן בתכנון והן במעשה אקטיבי של השמדת הטלפונים הניידים של המעורבים. הנאשם פעל בעזות מצח, ועדויות האופי שנמסרו בעניינו אינן מפחיתות מן החומרה של המעשים. התובעת ציינה כי המתלוננת העידה כי הייתה מצויה בקשר טוב וקרוב עם הנאשם.

ב"כ המאשימה ציינה כי אמנם השפעתו של יצחק נתן על הנאשם הנה משמעותית, והוא היה הרוח החיה בעבירות, היוזם המוביל והמשפיע, וכי לכן ישנה הצדקה להסדר עונשי שונה על הנאשם כאן, ביחס לעונש שהוטל על יצחק נתן, עליו הוטלו במסגרת הסדר טיעון סגור לעניין העונש למשך 12 וחצי חודשים בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ המאשימה ביקשה לתת ביטוי לנזק המשמעותי שנגרם למתלוננת, ולנזק שהיה צפוי להיגרם בעבירה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי אמנם תסקיר שירות המבחן חיובי ביותר, ומצדיק הטלת עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המאשימה. יחד עם זאת, נטען כי לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, מפאת הנזק שנגרם, ההשפעה על הנאשמת, החשש לחייה ולחיי משפחתה, ותוך מתן משקל משמעותי לשיקולי הגמול, לעיקרון ההלימה ולחשיבות הרתעת הרבים.

9. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקשה מבית-המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן, להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם, ולהסתפק בהטלת ענישה צופה פני עתיד, או עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, בצירוף פיצוי סמלי למתלוננת.

נטען, כי הנאשם לא היה הדמות המובילה בפרשה, כי הוא נגרר אחרי שותפו לביצוע העבירות, אשר עליו נגזר עונש מאסר בפועל בהעדר תסקיר חיובי, ובעודו עצור עד תום ההליכים. הנאשם שוחרר ממעצר של כחודשיים, בתנאים מגבילים, למשך כעשרה חודשים. בתקופת השחרור הכה על חטא, הביע צער והודה בטעות שביצע. הנאשם נטל אחריות והודה במעשים עוד בחקירתו במשטרה, וכן בבית-המשפט. הנאשם עבר כבר דרך בהיבט השיקומי, השתתף בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, הקפיד על הגעה סדירה לכל המפגשים והביע רצינות ונכונות לשיקום, וזאת למרות מצבו הכלכלי הקשה ותקופת החירום ששררה באותה עת. תסקיר שירות המבחן

חיובי ומבטא את נטילת האחריות והבעת החרטה הכנה.

ב"כ הנאשם ציינה כי משפחתו של הנאשם חווה קושי רב. לנאשם ולאשתו חמישה ילדים, ביניהם תינוק שנולד שבועיים לפני מועד הטיעונים לעונש. אשתו מצויה במצב קשה ואושפזה מספר פעמים. הנאשם טיפל במסירות באשתו ובילדיו לאורך התקופה. הטלת עונש מאסר תפגע בנאשם ובמשפחתו, כך גם לדעת שירות המבחן. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שזוהי הסתבכותו הראשונה, והכנסתו למאסר מאחורי סורג ובריח תחשוף אותו לסביבה עבריינית. מצבו הכלכלי, בעקבות מעצרו ונסיבות חייו, קשה. גם הטלת עונש מאסר ממושך שירוצה בעבודות שירות עלולה להותיר את משפחת הנאשם ללא פרנסה וללא סיוע. גם בעבירות חמורות יותר, נטען, בתי-המשפט נתנו משקל לשיקולי שיקום, והטילו ענישה מקלה. ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בעת קביעת גובה הפיצוי למתלוננת.

10. דברי הנאשם

הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש להתחשב במצבו ולהקל בעונשו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הפגיעה בערכים המוגנים

11. עבירת קשירת קשר לפשע מגינה על שלטון החוק ועל שלום הציבור במובן הרחב, והיא נועדה לסייע לרשויות האכיפה לסכל ולמנוע ביצוע עבירות. בנוסף, מוגנים הערכים הרלוונטיים לאותו "פשע" אשר הנאשם קשר לבצע, הנפגעים כבר בשלב קשירת הקשר. בענייננו, נקשר קשר לבצע מעשי אלימות באישה, על רקע סכסוך עסקי. המעשים פגעו, ויצרו פוטנציאל לפגוע אף יותר, בשלוות נפשה של המתלוננת, בתחושת הביטחון האישי שלה, בפרטיותה ובכבודה - שלה ושל בני ביתה.

עבירה של שיבוש מהלכי משפט מגינה אף היא על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי, ותכליתה הנה הבטחת הליכי משפט תקינים ועשיית צדק.

יודגש, עבירת השיבוש הנה עבירת התנהגות ואינה עבירת תוצאה, והנחת המחוקק היא שהפגיעה באושיות המשפט, על-ידי מעשה שנעשה מתוך שאיפה לשיבוש הליכים, הנה כשלעצמה חמורה ומסוכנת, עד כי אסר על כך בלי לדרוש שיתקיים שיבוש הליכים ממש (רע"פ 7153/99 **אורי אלגד נ' מדינת ישראל** (29.8.2001), בפסקה 8).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

12. הנאשם קשר עם אחרים, ותכנן יחד עמם אירוע של פגיעה ברכושה ובגופה של המתלוננת. הרקע לקשר הפלילי היה סכסוך עסקי עם המתלוננת, אשר נדון בערכאות. הקשר והתכנון נפרשו על פני תקופה של מספר שבועות. הנאשם השתתף, ביוזעין, בתכנון מזימה לפגוע באותה אישה פגיעה פיזית. הקשר הפלילי הגיע לכדי פירוט כי יעשה שימוש בנשק קר לשם הפגיעה.

מבחינה מעשית, למעט מעורבותו של הנאשם בסיור מקדים בסמוך לביתה של המתלוננת, שם צילמו את נתיב ההגעה לביתה, מעשיו לא חרגו מגדרי אותו תכנון ואין מיוחסת לו הוצאת התכנית העבריינית לפועל. כתב האישום לא הביא כל מידע לגבי השאלה אם הקשר הפלילי, או למצער חלקו, אכן יצאו אל הפועל, ואם המתלוננת נפלה הלכה למעשה קורבן לפגיעתו של מאן דהו.

13. מדובר במקרה נדיר למדי, שבו מיוחסות לנאשם עבירות קשירות קשר לפשע, ושיבוש מהלכי משפט, מבלי שתבוא לצדם עבירה מוגמרת נוספת שתלמד על מימוש הקשר, אף לא ניסיון לעבור עבירה. מאידך, ברור כי במקרה דנן לא נותרו המעשים בגדר מחשבות בלבד, עליהן אין עונשין, אלא שהיו בגדר תכנון מוקדם ומדוקדק בחבירה בצוותא, במטרה ובתכנון לפגוע במתלוננת או ברכושה, וכי במסגרתו של הקשר בוצעו מעשי הכנה שונים ואף בוצעה עבירה של שיבוש, בתיאום עם אחר, להשמדת הטלפונים הניידים של המעורבים בתכנית, שעה שאחד מהם מצוי בחקירה משטרתית. קיימת בקשר הפלילי מידה של תחכום, שעניינו בתכנון כי הנאשם יבצע את הפגיעה במתלוננת בעת שהשותף יצחק עצור, וכך "יוסט הזרקור" מאותו שותף, אשר יהנה, בעת מעצרו מ"אליבי מושלם".

14. על טפח מהשתלשלות הדברים לאחר האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן, ניתן היה ללמוד מעדות המתלוננת, שהעידה במסגרת הטיעון לעונש. עדותה של המתלוננת מלמדת כי התרחשו אירועים נוספים שהיה בהם כדי לחזק את חוויית האימה והחרדה שאחזה בה, את החשש לחייה ולחיי משפחתה, עד כי הדברים הביאו אותה למעבר למקום מגורים אחר, ולנקיטת אמצעים לחיזוק תחושת הביטחון האישי. פגיעתה של המתלוננת ניכרה היטב בעדותה, ואולם יש לזכור כי אין מיוחסת לנאשם כל מעורבות באותה השתלשלות מאוחרת, ואין לו כל חלק בעבירות פליליות חמורות שהזכירה, כדקירתו של בעלה והצתה. כל שעומד לחובתו של הנאשם הוא המפורט בכתב האישום המתוקן בלבד, אשר כאמור, נמצע מלצין את אחרית הקשר ואת המאורעות שלגביהם העידה המתלוננת.

15. מתוך עדות המתלוננת עולה המסקנה כי אין למעט בחלקו של הנאשם באותם מעשים להם הוא אחראי. ככל שהדבר נוגע לנאשם הנוכחי, שאת עניינו יש להפריד מעניינים שהזכירה המתלוננת ושאינם מוזכרים בכתב האישום - נראה כי הנזק שנגרם למתלוננת עיקרו בפגיעה בתחושת הביטחון האישי שלה, ואינו בגדר נזק פיזי, או נזק חומרי הניתן לאומדן. נזק מרכזי נוסף הוא הפגיעה ביחסי האמון והקרבה ששררו בינה ובין הנאשם עד לביצוע העבירות. ניכר כי המתלוננת חשה נבגדת ע"י הנאשם, אותו תפסה כעמית קרוב.

לצד אלה יצוין שוב, כי הנאשם לא היה הרוח החיה מאחורי המעשים ולא היה היוזם שלהם, וכי מן הטיעונים לעונש ומתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא נגרר אחרי יצחק נתן שהיה מנהל החברה, והדמות הבולטת בתכנון.

16. לחומרא יש לציין את הפליליות המובהקת של הקשר הפלילי שתכנן פגיעה פיזית באישה, מתחרה עסקית, את התכנון המוקדם שכרוך במעשים, החבירה לאחרים, המעורבות של הנאשם בביצוע סיור מקדים סמוך לבית המתלוננת, המעשים האקטיביים שביצע ושהתבטאו בהגעתו לדירתו של יצחק נתן והשמדת הטלפונים הניידים וכרטיסי ה"סים", ואת המעילה באמונה של המתלוננת לצדה עבד הנאשם לאורך תקופה.

17. לקולא יש לזקוף את אי הוצאתו של הקשר לפועל, מבחינתו של הנאשם. חומרתה של עבירת קשר לפשע, כשהיא לבדה, נמדדת בין היתר לאור השלב שאליו הגיעה ההכנה, ואף לאור הסיבות שבעטיין לא הושלם הקשר ולא יצא לפועל. מדדים אלה פועלים במקרה זה לטובת הנאשם. הבדל תהומי קיים לדידי, בין תכנון שעיקרו דברי להג, יהא חמור ככל שיהיה, לבין תחילת הוצאתו של התכנון האלים לפועל. מדובר בתכנון ובקשר שפרטיו מעורפלים, וכל שנאמר לגביו הוא שכלל כוונה: **"לפגוע בגופה וברכוש של המתלוננת, תוך שימוש בנשק קר, כגון מוט ברזל, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה"**. היעדרו של תכנון קונקרטי באשר למועד הפגיעה, זהות המבצע, כלי הפגיעה ומידת הפגיעה - הנו נסיבה לקולא לגבי הנאשם, שמעורבותו נתפסת כבלתי מעמיקה, וכנעדרת מיימדי תכנון ותעוזה מיוחדים. אמנם, מעבר לתכנון מילולי, הנאשם גם "בדק את השטח" ואף ביצע את עבירת שיבוש המשפט המיוחסת לו, ואולם, עדיין, אין לנאשם בפועל יד בכל אקט אלים, ומכאן הוא נבדל ממי שהזיק באלימות לאדם או התקרב לכך ממש. במיוחד מתחדד ההבדל, כשעסקינן ב"דמות משנית", כמו הנאשם כאן, אשר בניגוד לשותפו יצחק, לא היה מי שהוביל את התכנון, אף לא היה בעל המניע העיקרי, בתור שכיר בעסק, בניגוד למנהלו. לנאשם עומד אפוא לקולא חלקו הפחות, יחסית, במזימה, עד כדי דפוס של נגרר אחר שותפו. כפי שצוין לעיל ואף יובהר בהמשך, ההנחה כי הנאשם נגרר אחר שותף דומיננטי, מתחדדת לאור קווים באישיותו. זאת, בנוסף להיעדר מידע שיש בו להסביר מדוע לא השתתף הנאשם בסופו של דבר בעבירה שתוכננה. בהיעדרו של מידע, ניתן להניח, לטובת הנאשם, כי המזימה נזנחה.

18. מדיניות הענישה הנוהגת

ב"כ המאשימה ציינה, בצדק, כי קיים קושי להשוות בין נסיבותיו הייחודיות של המקרה דנן, למקרים אחרים בפסיקת בית המשפט, על מנת לגזור מדיניות ענישה נהוגת אחידה בעבירות דומות, ולפיכך נמנעה מהגשת פסיקה לעניין מדיניות הענישה. ברוב רובם של האישומים הרבים בהם יוחסה לנאשמים עבירת קשר לפשע, יוחסה גם עבירה אחרת, מושלמת, או נסיון לעבור עבירה כזו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (חי') 46451-08-19 **מדינת ישראל נ' אוזבנור** (17.6.18, 15.9.19) - הנאשם 1, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע על-פי הודאתו בעבירות של סחר בסמים, החזקת סמים, החזקת נשק ותחמושת וקשירת קשר לפשע, שבוצעו למול סוכן משטרה. בתסקירו צוין כי סובל מבעיית סמים, השתלב בטיפול וההמלצה שניתנה בעניינו שיקומית. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר לבין 10 חודשי מאסר. **בית-המשפט נמנע מלהרשיעו בדין, והטיל עליו ענישה שיקומית בדמות צו מבחן וצו של"צ, בחריגה ממתחם העונש ההולם.**

הנאשם 2 באותו התיק, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע אף הוא על פי הודאתו בעבירות של תיווך בסמים, קשירת קשר לפשע, סחר והחזקה בסם, לאחר שתיווך עבור סוכן משטרה בעסקאות סמים. נקבע כי הפגיעה בערכים המוגנים הייתה נמוכה, ונקבע מתחם עונש הולם זהה. המלצתו של שירות המבחן בעניינו הייתה שיקומית, לאחר ששולב בהליך טיפולי. **הוטלו צו מבחן וצו של"צ, תוך הימנעות מהרשעת הנאשם.**

קיים קושי לגזור גזירה שווה בין נסיבות עניין זה ובין נסיבות העניין דנן, שכן נסיבות ביצוע העבירות שונות בתכלית, וכן העונש שהוטל מצוי בחריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, בשל נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

ב. ת"פ (חי') 52137-03-18 **מדינת ישראל נ' שמאילוב** (15.9.19) - גם כאן דובר בנאשם, צעיר בן 19, לו בעיית שימוש בסמים ושעבר הליך טיפולי, שהורשע על פי הודאתו בעבירות סמים אשר בוצעו למול סוכן משטרה ותוך שימוש באפליקציית הטלגרם. הוטלו מאסר על-תנאי, צו מבחן וצו של"צ.

נסיבות העניין אף הן שונות ורחוקות מאלה שבעניין דנן.

ג. ת"פ (חי') 43169-06-18 **מדינת ישראל נ' תאופיק שמא** (30.6.19), הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות בנשק, ובקשירת קשר לעוון, לאחר שקשרו לבצע ירי בנשק בסמוך לבית שכניהם, על רקע חשדם כי השכנים הציתו בעבר רכבים השייכים לבני משפחתם. נקבע, שדובר בתכנון עברייני שמטרתו נקמה, אשר בוצע תוך הצטיידות בכלים ובעשיית מעשים לצורך קידום התכנון העברייני המשותף, וכי עבירות בנשק הן עבירות חמורות היוצרות סיכון רב לביטחון הציבור. לגבי נאשמים 1 ו-2 נקבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, ולגבי נאשם 3 נקבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר. **על נאשם 1 הוטלו 12 חודשי מאסר, על נאשם 2 הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 3 הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בשל נסיבותיו האישיות, גילו הצעיר ומעורבותו המצומצמת בביצוע העבירות באופן יחסי.**

מקרה זה חמור מהמקרה שכאן, נוכח התחמשות הנאשמים בנשק לא חוקי, תוך ביצועה של עבירת נשק חמורה, בנוסף לעבירת קשירת הקשר.

ד. ת"פ (מח' נצ') 30480-10-16 **מדינת ישראל נ' חיג'אזי**, הנאשם קשר עם אחרים לשרוף את רכבו של המתלונן, בשל סכסוך כספי עמו הנוגע לעסקאות טלפונים ניידים. הנאשם ואחרים הצטיידו באקדחים מפלסטיק ובבקבוק נזל דליק. יחד עם אחרים הציתו את הרכב, עד שנשרף כליל, ונמלטו מהמקום. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בקשירת קשר לפשע ובחבלה במזיד ברכב. הוא נדון במסגרת **הסדר טיעון סגור שכלל הסכמה לעניין העונש** ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי בסך ₪ 40,000 למתלונן.

14. בנסיבותיו של המקרה הנוכחי, סבורני כי עמדת המאשימה, כי מתחם העונש מחייב מאסר שלא בעבודות שרות, הנו מתחם מחמיר יתר על המידה. אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר הניתן לריצוי בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

19. הנאשם, בן 30, נשוי ואב לחמישה פעוטות.

הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה בהם, הביע חרטה, ותרם לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי.

אין לנאשם עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 3.8.19 ועד ליום 26.9.19 מאז, שוחרר בתנאים מגבילים ולא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן.

תסקיר שירות המבחן פירט נסיבות חיים מורכבות, ובעיקרן אחריותו וחובתו של הנאשם למשפחתו ולילדיו, חלקו המשמעותי בגידולם ובטיפול בהם ונטל הפרנסה בתקופה של מצוקה חומרית.

התרשמות שירות המבחן הנה כי לנאשם אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל, כי הוא נעדר דפוסים אנטי-סוציאליים מושרשים, ומבטא חרטה כנה על מעורבותו בעבירות ואמפתיה כלפי המתלוננת. כן צוין כי הנאשם עלול להיגרם אחרי דמויות חזקות ולהתקשות בהפעלת שיקול דעת במצבי לחץ. צוין כי לנאשם מוטיבציה אמיתית להתבוננות פנימית וכי בכוחו להפיק תועלת מהליך טיפולי, כשההליך נגדו מהווה גורם מציב גבול ומרתיע.

בתקופת הדיון השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, הקפיד על הגעה סדירה לכל המפגשים, ושיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול.

המלצתו הסופית של שירות המבחן הנה שיקומית-טיפולית, והיא להטיל על הנאשם צו מבחן, לצד ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי למתלוננת. צוין, כי הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח עלולה לפגוע בנאשם ובני משפחתו.

תיקון 113 מנחה את ביהמ"ש לתת משקל, בין שיקולי ההצבה במתחם העונשי, את הנזקים שיגרם העונש לנאשם ולמשפחתו. מהתמונה המצטיירת מדברי עדי האופי ומהאמור בתסקיר, עולה כי הסתבכותו של הנאשם המיטה נזק רב מאד לאשתו, כפי שניכר ממסמכים רפואיים הנוגעים למצבה של אשתו של הנאשם, שהגישה באת כוחו, ואשר בהם עיינתי ומפאת צנעת הפרט לא אפרט תוכנם.

20. עוד ראוי להביא בחשבון את עיקרון אחדות הענישה, ביחס לשותפו של הנאשם בביצוע העבירות. ליצחק נתן מלאך יוחסו, בכתב אישום מתוקן, עבירות זהות, בהן הורשע על-פי הודאתו, ולאחר שהצדדים הציגו הסדר טיעון סגור לעניין העונש, הטיל עליו בית-המשפט עונש של 12 וחצי חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪ (ת"פ (נצ') 46340-08-19 **מדינת**

ישראל נ' מלאך, גזר-דין מיום 4.12.19).

השוואה בין עניינו של הנאשם כאן, ובין עניינו של מלאך, מלמדת כי מלאך היה הדומיננטי מבין השניים בביצוע המעשים, וכי הנאשם נגרר אחריו לביצוען של העבירות. תפקידו של מלאך כמנהל החברה וביצוע עבירות כלפי עובדת לשעבר של החברה מוסיף לחומרת מעשיו. מלאך, בניגוד לנאשם, לא פנה להשתלב בהליך טיפולי שיקומי. עונשו של מלאך נגזר בהיותו עצור עד תום ההליכים. מחמת כל אלה, ישנה הצדקה לאבחנה בין עניינו של הנאשם לפני, ובין ענינו של מלאך, המצדיקה להטיל על הנאשם כאן עונש פחות בחומרתו, שאינו כולל רכיב מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא.

21. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות וביום 4.6.20 ניתנה חוות-דעת חיובית לפיה נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

22. לאור האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי ראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, אשר מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי. תסקיר שירות המבחן ציין בעניינו של הנאשם כי הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, תפגע בנאשם ובמשפחתו. כן יש להביא בחשבון בקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות, העדר עבר פלילי, הבעת חרטה כנה ואמפתיה למתלוננת, ושיתוף פעולה מלא עם גורמי הטיפול, כמו גם את יתר נסיבותיו של הנאשם. החלטתי ליתן משקל מכריע לרושם החיובי שהותיר הנאשם על שירות המבחן. רושם זה מתחזק מדבריהם של עדי האופי, שנמצאו על ידי אמינים, ושניכר מדבריהם כי הסתבכותו של הנאשם לוותה על ידם לאורך תקופה, וכי אישיותו נתפסת בעיניהם כחיובית ביותר.

בקביעת גובה הפיצוי לנפגעת העבירות, אתחשב במצבו הכלכלי הדחוק לו טען הנאשם.

סוף דבר

19. לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. החלטתי לנכות מהעונש את ימי המעצר של הנאשם מיום 3.8.19 ועד ליום 26.9.19. אציין כי ניכוי ימי מעצר בפועל מעונש של עבודות שירות איננו מובן מאליו ונתון הוא לשיקול דעת, ובמקרה זה מצאתי נכון. הנאשם יבצע את עבודות השירות בישיבת אורות הארי בצפת החל מיום 20/8/20. הנאשם יעסוק חמישה ימים בשבוע, בהתאם לטווח השעות המתאפשר בחוק. לשם תחילת ריצוי עבודות השירות יתייצב הנאשם במפקדת הממונה על עבודות שירות, רח' הציונות 14 בטבריה, ביום 20.8.20 בשעה 8:00.

ב. 4 חודשים מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3

שנים מהיום, עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכם יעמוד הנאשם נתון בפיקוח שירות המבחן, ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית-המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ד. הנאשם ישלם למתלוננת, נטלי משיח, פיצוי בסך של 2,500 ₪. סכום הפיצוי ישולם בקיזוז מסך הפקדה במזומן שהופקדה בתיק המ"ת המקביל. יתרת ההפקדה תוחזר לנאשם תוך 45 יום באמצעות באת כוחו. ב"כ המאשימה תגיש לבית-המשפט את פרטי המפוצה בהקדם, לצורך העברת סכומי הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.